

nedgang i det beløb, de pågældende modtager i folkepension sammen med renten.

Merudgiften ved den gennemførte *opregulering* af ulykkesforsikringslovens renter er anslået til ca. 6,7 mill. kr. årlig, hvoraf ca. 5,0 mill. kr. vedrører ulykkestilfælde indtruffet den 1. april 1947 eller senere. Det bestemmes, at de nævnte 5,0 mill. kr. afholdes af forsikringsselskaberne, mens merudgifterne for tidligere arbejdsulykker, ca. 1,7 mill. kr., afholdes af staten.

Opreguleringen af renterne vil ifølge lovens regler nødvendigvis en kraftig stigning af selskabernes *rentereserver*. Lovforslaget gav i sin oprindelige form selskaberne mulighed for at indkræve dette beløb — ca. 65 mill. kr. — successivt over en 5-årig periode. Under behandlingen i folketetinget ændredes lovforslaget således, at forøgelse af rentereserven som følge af opreguleringen ikke skal finde sted. Staten hæfter herefter over for rentemodtagerne for den manglende rentereserve, og forsikringsselskaberne er ikke berettigede til at forhøje de fastsatte præmier og bidrag, for så vidt angår dette reservebeløb.

Lovforslaget, der fremsattes og behandledes i folketetinget sammen med de i det følgende omtalte lovforslag om erstatning til tilskadede værnepligtige og om invalideforsørgelse, fik en velvillig modtagelse hos alle partiers ordførere.

Ved 1. behandling fremførte *Helge Nielsen* (S) en varm tak til socialministeren, fordi han havde imødekommet de ønsker, der var fremkommet i forbindelse med behandlingen af de i foråret 1964 gennemførte ændringer i ulykkesforsikringsloven om at løse problemerne for den befolkningsgruppe, der havde fået tilkendt renter som følge af ulykkestilfælde indtruffet før 1. april 1965, en gruppe, der i forhold til den øvrige befolkning var meget dårligt stillet økonomisk.

Også *Holger Hansen* (V) var tilfreds med, at ministeren havde indfriet sit løfte om at ville fremsætte forslag herom. Han ønskede dog at se nærmere på de foreslåede bestemmelser i et udvalg.

Det samme gjorde *Clara Munck* (KF), der fremførte visse betænkeligheder på baggrund af regeringens økonomiske politik, men i øvrigt var åben over for forhandling og velvilligt indstillet over for lovforslagene.

Else-Merete Ross (RV) fandt det rimeligt, at der skabtes ligestilling mellem mennesker, der får tilkendt renteerstatning, uafhængigt af tidspunktet for ulykkens indtræden, og var også tilfreds med renternes regulering i takt med lønstigningen.